ΚΟΜΜΑΤΑ

Ποιά ἰδεολογική πλατφόρμα θά ἔχη ἡ ΕΔΑ;

Ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Ἠλ. Ἠλιοῦ στάθηκε ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς συσκέψεως

Συνῆλθε μὲ πρόσκληση Ἐπιτροπῆς πρωτοβουλίας (Γ. Σπηλιόπουλος Σ. Ἠλιόπουλος, Μ. Γλέζος, Μ. Θεοδωράκης, Π. Παρασκευόπουλος, Π. Κατερίνης) ἡ ἀγγελθεῖσα πανελλαδική σύσκεψη τῆς ΕΔΑ. Ἡ πρόσκληση δὲν ἔφερε τὴν ὑπογραφὴ τοῦ προέδρου τῆς ΕΔΑ Ἠλία Ἠλιοῦ, καὶ ὁ Μ. Γλέζος ἔδωσε τὴν ἐξήγηση: «Ἂν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ΕΔΑ συμφωνοῦσε ἀπόλυτα μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς πρόσκλησης θὰ εἶχε καὶ τὴν ὑπογραφὴ του». Καὶ φαίνεται πῶς ὑπῆρξαν σημεῖα στὰ ὁποῖα οἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Ἠλιοῦ ἦταν διάφορες μὲ κεῖνες ποὺ διατυπώνονταν στὴν πρόσκληση.

Οἱ συζητήσεις στὶς ὁποῖες πῆραν μέρος 274 ἀντιπρόσωποι κράτησαν δύο μέρες (Σάββατο καὶ Κυριακή) καὶ κατέληθαν ὕστερα ἀπὸ μακριὲς συζητήσεις καὶ ψηφοφορία στὴν ἀπόφαση:

«Νὰ ἀνασυγκροτηθῆ σὰν κόμμα αὐτοτελὲς, ἀνεξάρτητο καὶ αὐτόνομο σὲ ὅλες ἀνεξάρτητα τὶς ἐκδηλώσεις καὶ λειτουργίες της.

Νὰ συγκροτήση δικὲς της ὀργανώσεις σ' ὅλη τὴν κομματικὴ διάρθρωση. Νὰ ἔχη δική της ὀργάνωση νεολαίας. Νὰ διαθέτη δικό του τύπο καὶ μέσα δημόσιας ἔκφρασης καὶ ἐκδηλώσεων. Νὰ ἔχη δική της ἀποκλειστικὰ κοινοβουλευτικὴ ἐκπροσώπηση μόνο ἀπὸ τὸν πρόεδρό της κ. Ἠλία Ἠλιοῦ· Νὰ ἀποκλείση ὁποιασδήποτε μορφῆς ἐπεμβάσεις ἢ ἀναμίξεις ἄλλου κόμματος στὴ ζωὴ καὶ στὴν δράση καὶ νὰ ἀπέχει ἀπὸ ἐπεμβάσεις. Νὰ καθορίση δικὲς της καταστατικὲς καὶ προγραμματικὲς θέσεις».

Σὲ σχετικὴ ἀνακοίνωση τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς ΕΔΑ ἐπεξηγεῖται ὅτι «κατατέθηκαν προτάσεις γιὰ τὴν φυσιογνωμία καὶ τὴν πολιτική τοῦ κόμματος, ποὺ θὰ ἐπεξεργαστεῖ ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ καὶ τελικά θὰ ἐγκρίνη τὸ συνέδριο».

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ τῆς ἀνακοινώσεως, ἀπὸ τὸ περιεχόμενο τῆς πρόσκλησης, ἀπὸ ὅσα ἔγιναν γνωστὰ γιὰ τὴν εἰσήγηση — περίγραμμα τῶν συζητήσεων, στὴ σύσκεψη ποὺ δόθηκε πλαίσιο προγράμματος καὶ ἰδεολογικῆς πλατφάρμας τοῦ κόμματος. Γεγονὸς ποὺ ἐπέτρεψε οἱ συζητήσεις νὰ περιοριστοῦν στὴν ὀργανωτικὴ δομή, τὴν ἀνάγκη τῆς αὐτοτέλειας καὶ περιπτωσιακὰ καὶ στὴ φυσιογνωμία καὶ τὴν ἰδεολογικὴ πλατφόρμα, πού πρέπει νὰ ἔχη τὸ κόμμα. Αὐτὸ ὑπῆρξε καὶ ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς σύσκεψης καὶ φυσικὰ τῶν συζητήσεων, ποὺ ὑποχρεωτικὰ περιορίστηκαν στὸ θέμα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἰδεολογικῆς πλατφόρμας τῆς ΕΔΑ θὰ παραμείνη οὐσιαστικὸ πρόβλημα μέχρι τὸ συνέδριο. Τί θὰ εἶναι τὸ κόμμα τῆς ΕΔΑ; Μαρξιστικό; σοσιαλιστικὸ (καὶ ποιὸν σοσιαλισμὸ θὰ ἐπιδιώξη; τὸν ἱστορικὸ σοσιαλισμὸ (ὅπως λέγεται ὅτι προτάθηκε); Ἀλλὰ τότε τί ἐπιδιώκει; Νὰ προστεθῆ στὸ χῶρο τῆς ἀριστερᾶς ἕνα ἀκόμα μαρξιστικὸ κόμμα; Ἂν ναί, τότε πῶς θὰ ἔχη τὴν εὐρύτητα γιὰ τὴν συγκέντρωση τόσων δυνάμεων (γιὰ νὰ φτάση νὰ γίνη κόμμα ἐξουσίας, ὅπως ὑποστηρίχθηκε ἀπὸ ὁμιλητὲς στὴ σύσκεψη;).

Ἡ ἀπουσία τοῦ προέδρου τῆς ΕΔΑ κ. Ἠλία Ἠλιοῦ ὑπῆρξε ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς σύσκεψης. Καὶ τὴν ἔκαμε ἀκόμη μεγαλύτερη ἡ μὴ γνωστοποίηση τῶν ἀπόψεών του, γιὰ τὴν μορφὴ, τὴν δομή, τὴν ὀργάνωση, τὶς σχέσεις τοῦ κόμματος, καὶ τὶς ἄμεσες ἐπιδιώξεις του. Ὑπῆρξε ἡ πληροφορία ὅτι τὶς ἀπόψεις του εἶχε καταστήσει γνωστὲς μὲ ἐπιστολή του. Τέτοια ὅμως ἐπιστολὴ στὴ σύσκεψη δὲν ἀνακοινώθηκε·

Ὁπωσδήποτε ὑπάρχει τώρα ἕνα ἀκόμη κόμμα στὸ χῶρο τῆς ἀριστερᾶς καὶ θὰ δείξη στὸ ἄμεσο μέλλον τὴν δυνατότητά του νὰ καταλάβη τὸν χῶρο ποὺ διεκδικεῖ καὶ νὰ διαδραματίσεη τὸ ρόλο ποὺ εὐαγγελίζεται.

Συνύπαρξις...

Σὲ κοσμικὴ συγκέντρωση μεγαλοβιομηχάνου στὸ Γκόλφ τῆς Γλυφάδας παραβρέθηκαν μέλη τῆς κυβερνήσεως, τέως ὑπουργοὶ τοῦ Παπαδόπουλου (ἀπὸ τοὺς 104 τοῦ στιγμιαίου...) καὶ παραπολιτικοὶ παράγοντες ποὺ διακρίθηκαν γιὰ τὶς ὑπηρεσίες τους σὲ κάθε ἀντιλαϊκὴ συνωμοσία (π.χ. ὁ διαβόητος φίλος τοῦ Σαμψών, Φαρμάκης κ.ἄ.).

Καὶ ὁ μὲν μεγαλοβιομήχανος βεβαίως ἔκανε τὴν δουλειά του (αὐτὸς πρέπει νὰ τὰ ἔχη καλὰ μὲ ὅλους — δὲν ξέρεις τί γίνεται καμιὰ φορά...). Ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅμως αὐτό, ὑπουργοὶ τῆς κυβερνήσεως ποὺ δικάζει τὴ χούντα, νὰ συναγελάζωνται τοὺς 104 «συναδέλφους» τους πάει πολύ.

Καὶ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι στὴ δεξίωση παρευρέθη καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΚ—ΝΔ κ. Γ. Μαῦρος μετὰ τῆς συζύγου του καὶ κατελήφθη σὲ ἐγκάρδια συνομιλία μὲ τὸν Παπαγιάννη ὑπουργὸ τῆς τυραννίας καὶ μεγαλέμπορο.

Τὸ σημειώνουμε μὲ πραγματικὴ δυσφορία καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ βρεθοῦμε στὴν ἀνάγκη νὰ σημειώσουμε ἄλλες κοσμικὲς ἀβρότητες ποὺ ὁ λαὸς οὔτε τὶς καταλαβαίνει ἀλλ' οὔτε καὶ τὶς συγχωρεῖ...

Τὸ ΠΑΣΟΚ ἀρνεῖται τὸν διάλογο μὲ τοὺς διαγραφέντας

Τὰ Π.Θ. κρατοῦν πάντα ἀνοικτὲς τὶς στῆλες τους

Ἡ πολιτική μας ἔρευνα: κρίσι στὸ ΠΑΣΟΚ, ποὺ ἄρχισε στὸ περασμένο τεῦχος θὰ διεξαχθῆ μονόπλευρα.

Αὐτὴ δὲν ἦταν ἡ ἀρχική μας πρόθεση.

Ἐνῶ ὅμως εἴχαμε σχεδιάσει νὰ ζητήσουμε ἀπὸ ἡγετικὰ στελέχη τοῦ κόμματος νὰ μᾶς ἀναλύσουν τὴν κρίση ποὺ πέρασε καὶ πιθανὸν ἀκόμα περνάει τὸ ΠΑΣΟΚ οἱ ἀπαντήσεις ποὺ πήραμε δὲν ἦταν μόνο ἀποθαρρυντικὲς ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικές. Ἔτσι:

Βουλευτὴς τοῦ κινήματος ἀπέφυγε εὔσχημα νὰ ἀπαντήση στὶς ἐρωτήσεις μας διότι, ὅπως δήλωσε, συνδέεται φιλικὰ μὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς διαγραφέντες.

Ἕνας ἄλλος βουλευτὴς ὑπεστήριξε μέχρι τὸ τέλος τῆς τηλεφωνικῆς μας συνομιλίας πὼς εἶναι ἀντιδεοντολογικὸ νὰ ρωτοῦμε βουλευτὲς γιὰ τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ κόμματός τους.(!)

Κορυφαῖο ἐξ ἄλλου στέλεχος τοῦ ΠΑΣΟΚ ποὺ πρόσφατα ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μᾶς ρώτησε ἂν πρόκειται νὰ τοῦ ἀπευθύνουμε τὶς ἐρωτήσεις ποὺ ἑτοιμάσαμε γιὰ τοὺς διαγραφέντες ἢ γιὰ τὰ στελέχη! Καὶ τελικὰ ἀρνήθηκε νὰ ἀπαντήση ἴσως γιατὶ καὶ ὁ ἴδιος δὲν εἶχε ἀποφασίσει ποιὸ ἀπὸ τὰ δύο γκρούπ ἐρωτήσεων νὰ διαλέξη...

Τέλος τὸ γραφεῖο τύπου τοῦ κόμματος μᾶς πληροφόρησε πὼς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔρθη σὲ διάλογο μὲ τοὺς διαγραφέντες οὔτε καὶ μέσω μίας τέτοιας ἔρευνας.

Στόχος τῶν «ΠΘ» ποὺ ἐννοοῦν νὰ παραμείνουν ἀντικειμενικὰ καὶ οὐδέτερα στὴν ἐσωτερικὴ διαμάχη ὄχι μονάχα τοῦ ΠΑΣΟΚ ἀλ' ὁποιουδήποτε κόμματος δὲν εἶναι ἡ παράθεση μονόπλευρων ἀπόψεων. Ἂν ὅμως ἐμφανίζονται νὰ δημοσιεύουν κείμενα μιᾶς μόνο πλευρᾶς στὸ θέμα τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι γιατὶ ἡ ἄλλη ἀρνήθηκε ἐπίμονα συμμετοχὴ (ποὺ εἶναι δεῖγμα μιᾶς νοοτροπίας καὶ αὐτό)

ΚΟΜΜΑΤΑ

"Αν τὸ ΠΑΣΟΚ ἐγκαταλείψη τὶς ἀπολυταρχικές του μεθόδους θὰ παίξη τὸν ἱστορικό του ρόλο στὴν προοδευτικὴ πορεία τοῦ ἔθνους

ἀπαντήσεις τοῦ ΓΙΑΝΗ ΚΑΤΡΗ στὴν ἔρευνα τῶν «Π.Θ.»

Συνεχίζουμε τὴν ἔρευνά μας μὲ τὶς ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα ποὺ θέσαμε τοῦ δημοσιογράφου Γιάννη Κάτρη.

ΕΡΩΤ.: Τὶ νομίζετε πὼς ἔφερε τὴν κρίση στὸ ΠΑΣΟΚ;

ΑΠ.: Γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἀκρίβεια, δὲν «μπήκαμε» στὸ ΠΑΣΟΚ. Δύο ἀντισταστικές ὀργανώσεις, τὸ ΠΑΚ (τοῦ κ. Α. Παπανδρέου) καὶ ἡ «Δημοκρατικὴ Ἄμυνα» ἵδρυσαν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ΠΑΣΟΚ σὰν ἐνιαῖο φορέα τοῦ ἑλληνικοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος. Καὶ μιὰ λεπτομέρεια, ἄγνωστη στὸ πολὺ κοινό: Ἡ ἀπόφασή μας τότε, προκάλεσε ὁρισμένες ἀντιδράσεις (Γ. Ἰορδανίδης, Γ. Μυλωνᾶς, Β. Παπαζήσης κ.ἄ), μὲ συνέπεια νὰ σημειωθοῦν καὶ «ἀπώλειες». Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἀποχωρήσαντες προσχώρησαν στὴν ΕΚ—ΝΔ, δηλαδὴ πῆγαν δεξιότερα, τοὺς ἀποστερεῖ τὸ ἐκ τῶν ὑστέρων: «Τὰ βλέπετε; Εἴχαμε δίκηο»!

Ὅλοι μας τῆς Δ.Α. εἴχαμε ἔντονες ἐπιφυλάξεις καὶ δυσοίωνες σκέψεις γιὰ τὴ συνεργασία μας μὲ τὸν κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου καὶ τὸ ἐπιτελεῖο του. Στὴ γενικὴ συνέλευση ποὺ πήραμε τὴν τελικὴ ἀπόφαση, δὲν ἀκούστηκε οὔτε μιὰ ἀνεπιφύλακτη φωνὴ ὑπὲρ τῆς νέας πορείας τῆς Ἄμυνας. Ὅλοι — τὸ ξαναλέω, ὅλοι — εἴμαστε ἀνήσυχοι.

Γιατὶ τότε «μπήκαμε»;

Ἡ ἀπάντηση συνδέεται μὲ τὴν πολιτικὴ σύγχυση ποὺ ἐπροκάλεσε ἡ παραδοτή, ἡ νοθευμένη «Ἀπελευθέρωση» τῆς 23ης Ἰουλίου. Συνδέεται ἐπίσης καὶ μὲ τὸν διαφαινόμενο ἀπὸ τότε σὲ μᾶς φόβο ὅτι ἡ καμπάνα χτυποῦσε ὄχι γιὰ τὴ φανταστικὴ ἀπειλὴ τῶν τάνκς, ἀλλὰ γιὰ τὸν ὑπαρκτὸ κίνδυνο τῆς ἀναβίωσης ἑνὸς καθεστῶτος τῆς δεξιᾶς, χτισμένου πάνω στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ τῆς χούντας. Τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ χώρου τῆς Ἀριστερᾶς ἦσαν ὄχι μόνο διάσπαρτα καὶ ἑπομένως ἀνίσχυρα νὰ ἐπηρεάσουν ἀποφασιστικὰ τὴν πορεία τῶν γεγονότων, ἀλλὰ — τὸ χειρότερο — ἀκολουθοῦσαν μιὰ τακτικὴ ποὺ ἀπροσανατόλιζε τὸ λαό, ἐμφανίζοντας τὸν κ. Καραμανλῆ σὰν ἐγγυητὴ τῆς Δημοκρατίας... Τὸ κακὸ ἔφθασε στὸ σημεῖο ὥστε νὰ προβάλεται μὲ ἀριστερὲς φωνὲς (Θεοδωράκης κ.ἄ.), τὸ γνωστὸ ἐκφοβιστικὸ σύνθημα «Καραμανλῆς ἢ τάνκς», μὲ ἀποτέλεσμα ὄχι μόνο νὰ κερδίσει ἄνετα ἡ Δεξιὰ τὶς ἐκλογές, ἀλλὰ καὶ νὰ κυριαρχήσει στὰ ὥς τότε ἀπόρθητα κάστρα τῆς Δημοκρατίας (Β΄ Πειραιῶς, Β΄ Ἀθηνῶν κ.λπ.).

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ χάος, τὸ ΠΑΣΟΚ ἔδειχνε νὰ μπορεῖ νὰ γίνει ἡ μοναδικὴ ἱκανὴ δύναμη γιὰ ν' ἀναχαιτίσει τὸν ἐπικίνδυνο χείμαρρο, ποὺ ἀπειλοῦσε — ὅπως καὶ ἔγινε — νὰ διατηρήσει στὴν ἐξουσία τὴν κατεστημένη ἑλληνικὴ συντήρηση, μεταμορφωμένη ἀπὸ δικτατορικὴ σὲ κοινοβουλευτική.

Αὐτὸ καὶ μόνο αὐτὸ τὸ κίνητρο ἐπηρέασε ἐμᾶς τοὺς Ἀμυνῖτες (ἢ γιὰ νὰ εἶμαι πιὸ ἀκριβολόγος, ἐμένα προσωπικὰ) νὰ ρίξουμε τὸ βάρος μας στὸ ΠΑΣΟΚ.

ΕΡ.: Βλέπετε νὰ διαφοροποιῆται ἡ ἡ ἐξέλιξη τοῦ ΠΑΣΟΚ μετὰ τὶς διαγραφές;

Βασικὴ αἰτία τῆς «κρίσης» ἦταν ἡ βαναυση κατάργηση τῶν δημοκρατικῶν διαδικασιῶν στὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ Κινήματος. Ὅσο λειτουργοῦσαν δημοκρατικὰ τὰ ἁρμόδια συλλογικὰ ὄργανα, ἦταν δυνατὸ νὰ βρίσκονται λύσεις, στὶς πολιτικὲς καὶ ἰδεολογικὲς ἀντιθέσεις. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ τὸ ΠΑΣΟΚ ἄρχισε νὰ ἐξελίσσεται σὲ ἀρχηγικὸ κόμμα, τὸ κέντρο ἐξουσίας στὴ χάραξη τῆς πολιτικῆς γραμμῆς πέρασε δικτατορικὰ ἀπὸ τὰ ἐκλεγμένα ὄργανα στὶς αὐξημένες εὐθύνες τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ στὸ στενὸ περιβάλλον του. Ἔτσι τὸ δίλημμα γιὰ μᾶς ἦταν: Ἢ ὑποταγὴ στὶς ὁποιεσδήποτε βουλήσεις τῆς «φωτισμένης ἡγεσίας», ἢ ἄρνηση ν' ἀπαρνηθοῦμε τὶς ἀρχὲς τῆς ἐσωτερικῆς δημοκρατίας. Διαλέξαμε τὸ δεύτερο δρόμο, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διαγραφή μας.

Βέβαια, αἰωροῦνται πάνω μας διάφορες κατηγορίες, ὅτι εἴμαστε ὄργανα τοῦ κατεστημένου, τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῶν πολυεθνικῶν συγκροτημάτων... Ἐπίσης ὅτι βυσσοδομούσαμε τὴ ρυμούλκηση τοῦ ΠΑΣΟΚ στὰ κανάλια τῆς σοσιαλδημοκρατίας. Σ' αὐτὸ τὸ τελευταῖο, χρειάζεται μιὰ σύντομη ἀπάντηση: Ἡ Δ.Α. μὲ ξεκαθαρισμένες ἀντιλήψεις γιὰ τὸ ρόλο τῆς εὐρωπαϊκῆς σοσιαλδημοκρατίας σὰν προμαχώνα τοῦ ἀμερικάνικου καὶ νατοϊκοῦ ἱμπεριαλισμοῦ (Γερμανία, Ἀγγλία), καταπολεμήσαμε πάντοτε καὶ ἀνυποχώρητα ὅλες τὶς δελεαστικὲς πρόσφορὲς τῆς «Σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς». Θυμᾶμαι ὅτι στὸ Λονδῖνο καὶ στὶς Βρυξέλλες εἶχαν γίνει ἐπίμονες ἀπόπειρες νὰ συνδεθεῖ ἡ Δημοκρατικὴ Ἄμυνα μὲ τὴ «Σοσιαλιστικὴ Διεθνῆ». Ἡ κατηγορηματικὰ ἀρνητικὴ ἀπάντηση ποὺ δόθηκε (μεταξὺ ἄλλων καὶ ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενο) περιεῖχε τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ἀριστερὴ σοσιαλιστικὴ μας τοποθέτηση ἦταν διαμετρικὰ ἀντίθετη — καὶ ἑπομένως ἀσυμβίβαστη — μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Διεθνοῦς, ποὺ εἶναι ἐξάρτημα τῆς ἀτλαντικῆς συμμαχίας καὶ δεσπόζεται ἀπὸ τὰ πιὸ πιστὰ ὄργανα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὅπως ὁ Μωσὲ Νταγιάν, ἡ Γκόλντα Μέϊερ κ.ἄ.

ΕΡ.: Ἐγκρίνετε τὶς διαγραφές;

ΑΠ.: Ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου ἐνδέχεται νὰ δεσπόσει στὸ ἑλληνικὸ πολιτικὸ στερέωμα. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα γιὰ ὅσους ὑπηρετοῦν τὴ Δημοκρατία δὲν εἶναι ἂν θὰ ἔχουν στὴν ἐξουσία τὸ ἄλφα ἢ τὸ βῆτα πρόσωπο. Τὸ κρίσιμο θέμα εἶναι ἂν θὰ μπορέσει νὰ δημιουργηθεῖ ἕνα κίνημα ἀρχῶν, μὲ σοσιαλιστικὸ πρόγραμμα, χωρὶς ξένες ἐξαρτήσεις ἢ ἐπιρροές, ποὺ νὰ λειτουργεῖ γνήσια δημοκρατικά. Μόνον κάτι τέτοιο μπορεῖ νὰ κερδίσει — ὄχι περιστασιακά — τὴ λαϊκὴ ἐμπιστοσύνη ὅτι θὰ περιφρουρήσει τὴ Δημοκρατία καὶ θὰ ἐπιφέρει διαρθρωτικὲς ἀλλαγὲς στὴν κοινωνικὴ δομὴ τῆς χώρας. Ἂν τὸ ΠΑΣΟΚ ἐγκαταλείψει τὶς ἀπολυταρχικές του μεθόδους (στὴν ἐσωτερικὴ λειτουργία) καὶ ἀντικαταστήσει τὴ συνθηματολογία μὲ ἐπιστημονικὰ θεμελιωμένο σοσιαλιστικὸ προγραμματισμό, τότε — καὶ μόνον τότε — θὰ μπορέσει νὰ παίξει τὸν ἱστορικό του ρόλο στὴν προοδευτικὴ πορεία τοῦ ἔθνους. Ἀλὰ μιὰ παρόμοια προοπτικὴ δὲν διαφαίνεται στὸν ὁρίζοντα.

ΕΡ.: Δικαιολογεῖτε τοὺς διαγραφέντας;

ΑΠ.: Ὅσο μπορῶ νὰ ξέρω, οὔτε ἕνας ἀπὸ τοὺς «ἐκπαραθυρωμένους» δὲν κινεῖται μὲ προσωπικὲς φιλοδοξίες, ἢ μὲ πολιτικάντικες ἀναζητήσεις κομματικῆς στέγης. Εἴμαστε πολῖτες μὲ τὴν εὐρεῖα ἔννοια.

Προσωπικὰ πιστεύω ὅτι ὁ μεγάλος χῶρος τῆς Ἀριστερᾶς (ποὺ εἶναι καθαγιασμένος μὲ θυσίες καὶ ἔπη καὶ ἔχει τὴ μεγάλη παράδοση τῆς ἐθνικῆς Ἀντίστασης), θὰ λυτρωθεῖ κάποτε ἀπὸ τὰ πλέγματα ποὺ τοῦ κατέλιπαν οἱ ἥττες, οἱ διασπάσεις, τὸ «κουτί», ἡ δικτατορία καὶ μερικὲς σημερινές αὐταπάτες. Ὁ χῶρος αὐτὸς χωράει ὅλο τὸν ἑλληνικὸ λαό, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κατεστημένο, τὴ μεγαλοαστικὴ τάξη καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βασιλοχουντισμοῦ.

στὶς στῆλες μας ποὺ παραμένουν ὡστόσο φιλικὰ καὶ πρόθυμα ἀνοικτές.

Οἱ ἐρωτήσεις ποὺ θὰ παραμείνουν ἀναπάντητες εἶναι:

1) Τὶ νομίζετε ὅτι ἔφερε τὴν κρίση στὸ ΠΑΣΟΚ;

2) Βλέπετε νὰ διαφοροποιῆται ἡ ἐξέλιξη τοῦ ΠΑΣΟΚ μετὰ τὶς διαγραφές;

3) Ἐγκρίνετε τὶς διαγραφές;

4) Δικαιολογεῖτε τοὺς διαγραφέντες;

5) Ἡ κρίση μεταφέρεται ἀπὸ τὴν ἡγεσία στὴ βάση καὶ σὲ ποιὸ βαθμό;

Ἕνα βιβλίο ποὺ ξύνει πληγὲς ποὺ δὲν γνωρίζει σκοπιμότητες καὶ ὁδηγεῖ μὲ ἕνα τρόπο μοναδικὸ στὴν ἐθνική μας αὐτογνωσία.